בית משפט השלום בתל אביב -יפו

ת"צ 36729-12-24 וורגפט נ' מסעדת מפגש האש ירושלים בע"מ

לפני כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אפרת בוסני

המבקש: **עמית וורגפט**
ע"י ב"כ עו"ד אברהם בנימין ו/או עו"ד ד"ר ליאת שטיין

נגד

המשיבה: **מסעדת מפגש האש ירושלים בע"מ**
ע"י ב"כ עו"ד דקל קרבר

<u>פסק דין</u>

1. לפניי בקשה לאישור הסדר פשרה בהתאם לחוק תובענות ייצוגיות, תשס"ו-2006 (להלן: "**החוק**"). הבקשה מוגשת בטרם הוגשה תשובת המשיבה לבקשה לאישור התובענה כייצוגית (להלן: "**בקשת האישור**"), ולפני שהתקיים דיון.

2. בהתאם להחלטת בית המשפט מיום 12.9.2025, לאחר שנמצא שאין לדחות את הסדר הפשרה על הסף, פורסמה הבקשה לאישור הסדר הפשרה.

3. ביום 24.2.2026 הוגשה הודעה מטעם נציגת היועצת המשפטית לממשלה בדבר הערות הגורמים המקצועיים להסדר הפשרה. פרט לכך, לא הוגשו התנגדויות להסכם הפשרה ולא הוגשו בקשות של מי מחברי הקבוצה לצאת מהקבוצה.

הצדדים הגישו התייחסות בכתב להערות הגורמים המקצועיים.

4. כפי שאפרט להלן, מצאתי כי הסדר הפשרה שאישורו מבוקש הוא הסדר ראוי, הוגן וסביר בהתחשב בעניינם של חברי הקבוצה ולפיכך מצאתי לאשרו.

<u>רקע</u>

5. ביום 19.12.2024 הגיש המבקש בקשת לאישור תובענה כייצוגית. עניינה של התביעה הייצוגית הוא בטענת המבקש כי המשיבה המפעילה מערך שירותי הסעדה אינה מפחיתה את משקל האריזה במכירת מוצרי מזון הנמכרים על ידה ואשר מחויבים על פי משקל, ובכך גובה תשלום בגין אריזות בניגוד לדין ותוך הפרת הוראות חוק הגנת הצרכן, תשמ"א-1981 והנחיות הממונה על הרשות להגנת הצרכן ולסחר הוגן בעניין "מוצר הנארז בבית העסק".

על רקע זה נטען להטעיה צרכנית מצד המשיבה, וכי המשיבה מתעשרת שלא כדין על חשבון הצרכנית, מפרה הוראה חקוקה, פועלת ברשלנות, בחוסר תום לב והפרת חוזה.

6. "**הקבוצה**" מוגדרת בבקשת האישור ככוללת את "**כל מי שביצע רכישה אצל המשיבה של מוצרים הנמכרים לפי משקל וחויב בתשלום גם בגין האריזה, החל משבע השנים שקדמו להגשת בקשת האישור ועד למועד אישורה**".

7. בבקשת האישור נטען עוד לפער בין המחיר המוצג על גבי שילוט בית העסק של המשיבה לבין המחיר הנגבה בפועל בקופה. לא התבקש סעד בגין טענה זו.

8. בטרם הוגשה תגובה לבקשת האישור ולפני שהתקיים דיון, הודיעו הצדדים שלאחר מו"מ ממושך ואינטנסיבי ומתוך שקלול הסיכויים והסיכונים הכרוכים בניהול ההליך, הם הגיעו להסכמות מבלי שצד מודה בטענות האחר וגיבשו ביניהם הסדר הפשרה.

9. **<u>עיקרי הסדר הפשרה</u>**

א. **הגדרת הקבוצה**: הקבוצה עליה חל הסכם הפשרה מוגדרת כדלקמן: "**כל מי שרכש בסניפה של המשיבה מוצרים לפי משקל, אשר מחירם הסופי כלל מחיר אריזה, הנגזר ממחיר המוצר, החל מיום הפעלת העסק של המשיבה בחודש דצמבר שנת 2020 ועד למועד אישור ההסדר**".

ב. **הסדרה עתידית**: המשיבה מצהירה שהחל מהמועד הסמוך להגשת בקשת האישור היא נקטה בצעדים ממשיים לעמידה בהוראות הדין בעניין חיוב לקוחותיה בגין מוצרים במשקל, ומתחייבת שבתוך 30 יום ממועד מתן פסק דין המאשר את הסדר הפשרה (להלן: "**המועד הקובע**") היא תסיים את החלפת מערכות הקופות והמשקלים שלה במערכות חדשות ומתקדמות שתצוידנה בפונקציונליות ייעודית המחייבת הפחתת משקל האריזה כתנאי מובנה להשלמת הליך המכירה.

החשבוניות שתופקנה על ידי המשיבה מהמערכות החדשות תעמודנה בתנאי החוק, כך שתצגנה באופן שקוף ומפורט את ניכוי משקל האריזה מהמשקל הכולל.

המשיבה תקיים נהלים מסודרים, שיופצו בין עובדיה, בדגש על עמדות השקילה והאריזה ובהתאם להוראות הדין בישראל.

ג. **ההטבות והפיצוי לצרכנים בגין העבר**: המשיבה תעניק פיצוי בגין העבר בסכום כולל של 470,000 ₪ (להלן: "**סכום הפשרה**") בדרך של פיצוי השבה והטבות באופן הבא:

1. מתן "הנחה עיוורת" בשיעור 10% מכל רכישה שתבוצע ישירות בקופה במעמד התשלום, וזאת עד להשלמת סכום כולל של 158,000 ₪ מתוך סכום הפשרה.

2. מתן מוצר חינם ללקוח בכל רכישה, כאשר שווי כלל המוצרים שיינתנו בחינם יהיה בסך כולל של 156,000 ₪ מתוך סכום הפשרה.

3. מתן תרומות מזון לעמותת 'עזר לקהלי' מ.ע 580697852 עד להשלמת סכום כולל של 156,000 ₪ מתוך סכום הפשרה.

4. באם בתוך 14 חודשים מהמועד הקובע טרם יושלם מלוא מתן הפיצוי כמפורט לעיל, תועבר יתרת סכום הפשרה לקרן לניהול וחלוקת כספים לפי חוק תובענות ייצוגיות.

המשיבה תביא לידיעת הציבור את ביצוע הפיצוי, ההשבה וההטבה לעיל וכן תציב שלט גדול ונראה לעין בקו הקופות שבעסק בו יצוין כי הפיצוי ניתן כתוצאה מהסדר הפשרה במסגרת הליך זה.

המשיבה תגיש תצהיר מתאים של מנהל המשיבה, בתמיכת מסמך כספי ומאומת של רו"ח, בגין כל נתון ופעימה שנקבעו בהסדר וכן דיווח כולל בדבר ביצוע והשלמת ההסדר אשר יועברו לעיון באי כוח המבקש ולאחר הסכמתם יוגשו לבית המשפט עם תום ביצוע ההטבה וזאת בהתאם ללוחות הזמנים הקבועים בהסדר (להלן: "**הדיווח המסכם**").

א. **וויתור ומעשה בית דין**: הסדר הפשרה יהווה מעשה בית דין בכל ענייני התביעה כלפי חברי הקבוצה, למעט חברי הקבוצה שאושרה פרישתם כדין, וכן יהווה מיצוי וסילוק של כל טענה של חברי הקבוצה נגד המשיבה בגין כל ענייני בקשת האישור והתביעה.

ב. **גמול ושכר טרחה**: הצדדים ממליצים על תשלום גמול ושכר טרחה בשיעור של 25% מסכום הפשרה הכולל- גמול למבקש בסך של 23,500 ₪ (בתוספת מע"מ, ככל שיידרש) ושכר טרחה לבאי כוח המבקש בסך של 94,000 ₪ בתוספת מע"מ. מחצית מהגמול ושכר הטרחה ישולמו במועד הקובע, והיתרה בתום תקופת מתן ההטבה - היינו בתום 14 חודשים מהמועד הקובע.

ג. המשיבה תשפה את המבקש בגין אגרת המשפט ששולמה ותשלם למבקש סך של 3,438 ₪ במועד הקובע.

1. הצדדים מבקשים לאשר את הסדר הפשרה, לפטור ממינוי בודק וכן לפטור מתשלום המחצית השנייה של האגרה.

2. הצדדים טוענים שהסדר הפשרה המשלב תיקון מערכתי משמעותי אצל המשיבה ומתן פיצוי כספי משמעותי, מהווה איזון ראוי הוגן וסביר בין האינטרסים השונים לטובת כלל חברי הקבוצה ומבטא את הדרך היעילה וההוגנת לסיום ההליך לטובת חברי הקבוצה, תוך חסכון בעלויות ובזמן השיפוטי.

3. לעניין הגמול ושכר הטרחה המומלצים טוענים הצדדים כי הסכומים המומלצים סבירים וראויים ומבטאים את תרומתה של בקשת האישור לציבור בעבר ובעתיד. כך שבעקבות הסדר הפשרה מושב ללקוחות המשיבה סכום כספי משמעותי, לצד הסדרה עתידית שתשפר את מצבם

של חברי הקבוצה ומצב הציבור בכללותו. עוד נטען כי הסכומים המומלצים משקפים את היקף התשומות הרב שהושקעו על ידי המבקש ובא כוחו בהליך ובגיבוש הסדר הפשרה ואת הסיכון והטרחה שהם נטלו על עצמם בהליך, כי המבקש הציף סוגיה צרכנית חשובה וכי התכלית העיקרית של בקשת האישור הושגה בהסדר הפשרה.

<u>עמדת הגורמים המקצועיים</u>

4. הגורמים המקצועיים הסתייגו מהסדר הפשרה בעניינים הבאים:

א. <u>הסתלקות, ויתור ומעשה בית דין</u> - הגורמים המקצועיים טוענים כי בקשת האישור כוללת גם טענה להצגת מחירים נמוכים מהמחירים שנגבו בפועל מהצרכנים ללא ידיעתם (סעיפים 22 ו-53 לבקשת האישור) בעוד שהסדר הפשרה נוגע אך לגביית תשלום בגין משקל ואריזות, ואינו מתייחס לסוגיית המחירים 'המטעים'. משכך יש קושי לקבוע מעשה בי דין בקשר לעילה זו. לעמדת הגורמים המקצועיים על הצדדים להבהיר במפורש במסגרת הסדר הפשרה כי מעשה בית דין לא יחול על עילה זו, אשר הסדר הפשרה אינו עוסק בה.

ב. <u>גמול ושכר הטרחה</u> - הגורמים המקצועיים מתנגדים לפסיקת גמול ושכר הטרחה בשיעור של 25% מסכום הפשרה הכולל. הגורמים המקצועיים מפנים לפסיקה וטוענים ששיעור של 25% מהווה תקרה מקסימלית שאין הצדקה לפסוק בנסיבות העניין, בשים לב לסוג הפיצוי המוצע בהסדר, התועלת המצומצמת לחברי הקבוצה וההשלכות ההסדר על הרתעת המשיבה מהפרת הדין בעתיד. זאת בהינתן שהפיצוי על פי הסדר הפשרה אינו פיצוי כספי לחברי הקבוצה, והוא כולל הטבות (הנחות, מוצרים חינם ותרומה) אשר מעלים חשש שיתורגמו לאקט שיווקי של המשיבה, ולא ירתיעו. לטענת הגורמים המקצועיים לצורך חישוב הגמול ושכר הטרחה יש לחשב את ערך ההטבה לפי העלות למשיבה, ולא על פי השווי הנחזה לצרכן ובעניינו ראוי לקבוע מקדם של 60% מהשווי הנחזה בעיני הצרכן.

עוד נטען שיש לקחת בחשבון בהפחתת הגמול ושכר הטרחה המוצעים שלא מדובר בהליך חדשני ומורכב.

ג. <u>הצבת שילוט בעסק</u> - הגורמים המקצועיים מתנגדים לפרסום הפיצוי באמצעות הצבת שלט גדול ונראה בבית העסק, וטוענים שמאחר וחלק מהפיצוי צפוי להינתן בדרך של "הנחה עיוורת" יש להימנע מפרסום אודות הנחה זו.

ד. <u>הבקשה לפטור מהחלק השני של האגרה</u> - הגורמים המקצועיים מתנגדים לפטור מתשלום חלקה השני של האגרה, מפנים להוראת תקנה 7א(א)(3) לתקנות בתי המשפט (אגרות), תשס"ז-2007. טענת הצדדים כי הם הגיעו להסדר פשרה בטרם התקיים דיון מקדמי בתיק, אינה מהווה טעם מיוחד המצדיק את הפטור המבוקש.

<u>התייחסות הצדדים לעמדת הגורמים המקצועיים</u>

5. הצדדים הגישו התייחסות בכתב להערות הגורמים המקצועיים, במסגרתה טענו כדלקמן:

א. <u>הסתלקות, ויתור ומעשה בית דין</u> - הצדדים אינם מתנגדים שבפסק הדין יצוין, למען הסרת כל ספק, שמעשה בית הדין מכוח הסדר הפשרה יחול אך ורק על העילות והסעדים והקבוצה כפי שהוגדרו בהסדר הפשרה ובבקשת האישור - שאינם חלים על הטענה להצגת מחירים מטעים והבהירו שאין מדובר ב'תיקון ההסדר', אלא הבהרה בלבד לנוכח הנחה שגויה של הגורמים המקצועיים.

לטענת הצדדים עיון בבקשת האישור ובהסדר הפשרה מלמד כי לא הועלתה 'עילת הצגת מחירים מטעים' ומעולם לא נתבע סעד בגינה, וממילא מעשה בי דין לא יחול עליה. כבר בפתח בקשת האישור צוין באופן ברור ומפורש שעניינה של התובענה הוא בגביית תשלום עבור משקל האריזות, לא נתבע כל סעד בגין פערי מחירים בין השילוט לקופה והגדרת הקבוצה בבקשת האישור מתייחסת לעניין האריזות בלבד. הממצאים בדבר פערי המחירים תוארו בבקשת האישור כרקע בלבד להתנהלות המשיבה, ולא כעילה עצמאית.

ב. <u>הגמול ושכר הטרחה</u> - הצדדים דוחים את עמדת הגורמים המקצועיים, ומביעים תמיהה מהאופן החסר והסלקטיבי בו לטענתם בחרו הגורמים המקצועיים לצטט את הפסיקה אליה הפנו. הצדדים טוענים שפסיקת בית המשפט העליון לא שללה את האפשרות שהסדרה עתידית תהווה חלק מבסיס החישוב של הגמול ושכר הטרחה על בסיס אחוזים מסעד הניתן לכימות, וכי להסדרה העתידית בהסדר הפשרה ערך ממשי מוכח, הגמול ושכר הטרחה המבוקשים הם בנוסף לשווי ההטבה הכולל ולא אחת נקבע בפסיקה שבמקרים כאלה הגמול ושכר הטרחה יחושבו משווי של 175% מהפיצוי הכולל.

הצדדים טוענים שאין להשוות את הפיצוי על פי הסדר הפשרה להסדרי קופונים ושוברים. ההנחה העיוורת על פי ההסדר היא הנחה אוטומטית הניתנת בקופה ללא תנאי ועל פי הפסיקה אינה נחשבת להסדר קופונים ודינה כהשבה כספית. ההטבה בדרך של מתן מוצר חינם משמעותה מתן מוצר ממשי בפועל שאינה מחייבת את הלקוח בהוצאה נוספת מעבר לרכישה שביצע, ואין ממש בטענה התיאורטית של הגורמים המקצועיים שהמשיבה עשויה לבחור מוצרים שיש לה אינטרס לחלקם בחינם. תרומת המזון לעמותה ניתנת ישירות לעמותה, ללא שוברים או ביקור בעסק המשיבה וללא רכישה נוספת, ובתחום המזון הפער בין עלות הייצור למחיר לצרכן אינו קיצוני ובתי המשפט אישרו גמול ושכר טרחה בשיעור של 25% מפיצוי הניתן בדרך של תרומת מוצרים.

הצדדים טוענים עוד שהסדר הפשרה כולל מנגנון ביטחון המבדיל את ההסדר מהסדרי קופונים, ועל פיו ככל שהמשיבה לא תשלים את ביצוע מלוא הפיצוי בתוך 14 חודשים מהמועד

הקובע יתרת סכום הפשרה שטרם מומש תועבר לקרן לניהול וחלוקת כספים. עוד נטען שפסיקת גמול ושכר טרחה בשיעור 25% משווי סכום ההטבה הכולל, נמוכה משמעותית מהמקובל בתיקים אחרים. הפחתת הגמול ושכר הטרחה המבוקשים (ששיעורם מצוי ברף נמוך ביחס לפסיקה) תפגע בתמריץ להגשת תביעות ייצוגיות ולהשגת הסדרי פשרה יעילים מהירים ומיטיבים, ואין לאפשר זאת גם משיקולים של טובת הציבור והוגנות.

לעניין טענת הגורמים המקצועיים להיעדר חדשות בהליך נטען כי גם אם העילה המשפטית דומה לזו שנטענה בהליכים קודמים, הרי שכל הליך דורש בחינה ספציפית מעמיקה וכך נעשה על ידי המבקש.

ג. <u>הצבת שילוט בעסק</u>- הצדדים אינם מתנגדים לבקשת הגורמים המקצועיים להימנע מפרסום אודות ההנחה העיוורת על פי ההסדר באמצעות שילוט.

ד. <u>הבקשה לפטור מתשלום החלק השני של האגרה</u>- הצדדים טוענים כי הסדר הפשרה שהוגש בראשיתו של ההליך בטרם הוגשה תשובה ובלא שהתקיים דיון, הביא לחסכון לא מבוטל במשאבים ובזמן לצדדים, למערכת המשפט ולציבור בכללותו ובכך מתקיימים התנאים המיוחדים המצדיקים מתן הפטור מתשלום החלק השני של האגרה.

<u>דיון</u>

6. לבית המשפט תפקיד חשוב בהגנה על האינטרסים של חברי הקבוצה בהליך הייצוגי ככלל, ובהליך אישור הסדר פשרה בפרט ועליו לוודא שלא יאושר הסדר שלא מקנה לחברי הקבוצה את הפיצוי המגיע להם או את ההטבה המשקפת כראוי את נזקיהם. מנגד יש לוודא שלא יאושרו תביעות סרק שיתמרצו הגשת בקשות לא ראויות (ראו: רע"א 8562/06 **לימור פופיק נ' פזגז 1993 בע"מ** (נבו, 15.4.2007); רע"א 3832/17 **רחל לוין נ' פסגות קופות גמל ופנסיה בע"מ** (נבו,4.7.2017)). עקרונות אלה מוצאים ביטוי בסעיף 19(א) לחוק הקובע כי בית המשפט יאשר סדר הפשרה, אם מצא כי ההסדר ראוי, הוגן וסביר בהתחשב בעניינם של חברי הקבוצה, וכי סיום ההליך בהסדר פשרה הוא הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת בנסיבות העניין.

7. בבואו להכריע אם יש לאשר הסדר הפשרה על בית המשפט, בהתאם לסעיף 19(ג)(2) לחוק, לקחת בחשבון, בין היתר, את הפער בין הסעד המוצע בהסדר הפשרה לבין הסעד שחברי הקבוצה היו עשויים לקבל לו הייתה מתקבלת תביעתם הייצוגית; ההתנגדויות שהוגשו; השלב בו נמצא ההליך; הסיכויים והסיכונים בהמשך ניהולו; והעילות והסעדים שלגביהם מהווה ההחלטה לאשר את הסדר הפשרה מעשה בית דין (ראו; ע"א 7122/19 **היועץ המשפטי לממשלה נ' רויטל ממן** (נבו, 11.4.2022); ע"א 2398/22 **רומן שולץ נ' הוט מובייל בע"מ** (נבו, 30.11.2022)).

8. בעניינו, לאחר שבחנתי את הסדר הפשרה, את הערות הגורמים המקצועיים ואת התייחסות הצדדים להערות אלה, אני מוצאת שיש לקבל את הסדר הפשרה כפוף להבהרה בנוגע לעילת התביעה לגביה הסדר זה יוצר מעשה בית דין ומחיקת הדרישה בסעיף 4.5 להסדר הפשרה להצבת שלט בבית העסק של המשיבה לפרסום ההנחה העיוורת, כעמדת הגורמים המקצועיים לה לא התנגדו הצדדים.

9. הסדר הפשרה שגובש הוא הסדר ראוי, הוגן וסביר בהתחשב בעניינם של חברי הקבוצה ותכלית ההליך. ההסדר הכולל הסדרה עתידית וכן פיצוי בסכום משמעותי של 470,000 ₪ בדרך של מתן הנחה אוטומטית מכל רכישה ישירות בקופת בית העסק של המשיבה, מתן מוצר חינם ללקוח בכל רכישה, תרומת מזון לעמותה והעברת יתרת הפיצוי לקרן תוך 14 חודשים ממועד אישור ההסדר לצד קביעת מנגנון דיווח ופיקוח כמפורט בהסדר. יש בהסדר הפשרה להגשים את אינטרס חברי הקבוצה ואת התכלית שבבסיס החוק, ולהביא תועלת לקבוצה ולציבור. סיום ההליך בהסדר הפשרה, בנסיבות העניין, הוא הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת.

10. אמנם סכום הפשרה, על פי הסדר הפשרה, אינו פיצוי כספי ישיר לחברי הקבוצה, אולם הפסיקה הכירה באפשרות למתן פיצוי בדרך של הטבה במקרים בהם ספק אם ניתן יהיה לאתר את חברי הקבוצה ואם פיצוי והשבה ישירה לחברי הקבוצה הוא מעשי כבענייננו. בנסיבות אלה, יש מקום להפעלת סעיף 20(ג)(1) לחוק הקובע: "**מצא בית המשפט כי פיצוי כספי לחברי הקבוצה, כולם או חלקם, אינו מעשי בנסיבות הענין, בין משום שלא ניתן לזהותם ולבצע את התשלום בעלות סבירה ובין מסיבה אחרת, רשאי הוא להורות על מתן כל סעד אחר לטובת הקבוצה, כולה או חלקה, או לטובת הציבור, כפי שימצא לנכון בנסיבות הענין**". תשלום סכום הפשרה באופן שנקבע בהסדר הפשרה משקף בענייננו מנגנון סביר למתן פיצוי לקבוצה (ראו; ע"א 10085/08 **תנובה-מרכז שיתופי לשיווק תוצרת חקלאית בישראל בע"מ נ' עזבון המנוח ראבי ז"ל** (נבו, 4.12.2011) (להלן: "**עניין תנובה**")). לכך יש להוסיף כי להבטחת מימוש מלא של הפיצוי נקבע מנגנון ולפיו ככל שהמשיבה לא תשלים את התחייבויותיה בתוך 14 מהמועד הקובע, תועבר כל היתרה שטרם מומשה לקרן לניהול וחלוקת כספים הפועלת מכוח החוק.

11. **מעשה בית דין:** הסדר הפשרה, למען הסר ספק, חל אך ורק על הטענה לגביית תשלום בגין משקל האריזות. הגם שבבקשת האישור עלתה טענה לפערי מחיר בין השילוט בעסק המשיבה לבין המחיר בקופה, ההסדר אינו חל על טענה ועילה זו ולא ייצור לגביה מעשה בית דין וויתור. בבקשת האישור ובתובענה (כפי שגם הבהירו הצדדים) לא נתבע סעד בגין עילה זו והגדרת הקבוצה בבקשת האישור מתייחסת לעניין תשלום בגין משקל האריזות בלבד.

12. **מינוי בודק:** אינני סבורה כי בנסיבות העניין יש צורך במינוי בודק. הסדר הפשרה אינו הסדר כספי המבוסס על חישובים או כימות, ובידי בית המשפט הכלים להעריך את סבירות והוגנות ההסדר גם בלא צורך במינוי בודק. בנסיבות אלה וכן לנוכח העלויות הגבוהות של חוות דעת

בודק, בקשת הצדדים להימנע ממינוי בודק נראית לי סבירה והגיונית (ראו; ת"צ (מחוזי-ת"א) 16612-01-21 **אייל אמרג' נ' טרקלין חשמל בע"מ** (נבו, 6.3.2022); ת"צ (מחוזי-מרכז) 33359-06-12 **זבידה נ' בית חולים בילינסון** (נבו, 7.11.2013)).

13. **הגמול ושכר הטרחה**: הצדדים ממליצים על גמול למבקש ושכר טרחה לבא כוחו בשיעור של 25% מסכום הפשרה הכולל בסך של 470,000 ₪, בעוד שלעמדת הגורמים המקצועיים אין הצדקה לתשלום בשיעור זה ולחישובו מסכום הפשרה הכולל בהיותו כולל הטבות ולא פיצוי כספי. לאחר שבחנתי את הסדר הפשרה, את הערות הגורמים המקצועיים ואת התייחסות הצדדים, מצאתי לקבוע סכום מופחת מהסכומים שהמליצו הצדדים כגמול ושכר טרחה.

14. העקרונות המנחים לפסיקת גמול ושכר טרחה לבא כוחו קבועים בסעיפים 22 ו-23 לחוק. סעיף 22 לחוק מורה כי בקביעת גמול לתובע המייצג על בית המשפט לתת את דעתו לטרחתו של התובע המייצג והסיכון שנטל על עצמו בהגשת התובענה וניהולה; התועלת שהביא ההליך לחברי הקבוצה; ומידת החשיבות הציבורית של התובענה. בהתאם לסעיף 23 לחוק בקביעת שכר הטרחה של בא הכוח המייצג יש להתחשב בשיקולים דומים, וכן יש להתחשב במורכבות ההליך ובהוצאות שהוציא בא הכוח המייצג; האופן שבו ניהל את ההליך; והפער שבין הסעדים שנתבעו בבקשת האישור לבין הסעדים שנפסקו בתובענה הייצוגית. קיומו של יחס הולם בין שכר הטרחה למאמץ שהושקע בתובענה לבין התועלת שהניבה התובענה, יש בו ליצור תמריץ חיובי לניהול התובענה ביעילות ובהגינות (ראו; ע"א 7593/21 **פיינטוך נ' אלוניאל בע"מ** (נבו, 9.6.2022); ע"א 9134/05 **לויט נ' קו אופ צפון, אגודה שיתופית לשירותים בע"מ** (נבו, 7.2.2008); עניין **תנובה**)).

לא מדובר ברשימה סגורה וממצה אלא בקווים מנחים בלבד, ומעבר לשיקולים מנחים אלו, יש לעשות שימוש בפסיקת גמול ושכר באופן שיקדם הגשתן של תובענות ייצוגיות ראויות וימנע ניצול לרעה של ההליכים להגשת תביעות סרק סחטניות (ע"א 689/16 **עבדאלקאדר נסאר נ' עיר השעשועים בע"מ** (נבו, 7.5.2018); ת"צ (מחוזי-מרכז) 45992-11-22 **עינת אזולאי נ' ש.ר. רגע בטבע בע"מ** (נבו, 5.5.2025)).

15. בפסק הדין המנחה בעניין ע"א 2046/10 **עזבון המנוח משה שמש נ' רייכרט** פ"ד סה(2) 681 (2012) (להלן: "**עניין רייכרט**") נקבע כי ככלל ראוי לחשב את הגמול ושכר הטרחה בהתאם ל'שיטת האחוזים' כשיעור מסוים מתוך הפיצוי הכספי שניתן לחברי הקבוצה בהתאם לנתוניו הפרטניים של כל מקרה, כאשר גמול ושכר טרחה בשיעור של 25% מסכום הפיצוי הכולל הוא מהווה תקרה מקסימלית. עוד נקבע בפסק הדין כי שיעור שכר הטרחה בהליך שהסתיים בפסק דין לטובת הקבוצה המייצגת יהא גבוה משיעור שכר הטרחה בהליך שהסתיים בדרך של הסכם פשרה, וכן שראוי לפסוק את שכר הטרחה בשיעור מדורג, במובן זה שככל שסכום הזכייה גדל, אחוז שכר הטרחה קטן.

בעניין ת"צ (מחוזי- מרכז) 45992-11-22 **עינת אזולאי נ' ש.ר. רגע בטבע בע"מ** (נבו, 5.5.2025) נקבע כי השיעור של 25% מהפיצוי ייפסק רק במקרים חריגים.

16. בענייננו אינני סבורה שיש לקבוע גמול ושכר טרחה בשיעור התקרה המקסימלית (25%) המחושב מסכום הפשרה הכולל (470,000 ₪).

17. ההליך הסתיים בדרך של הסדר פשרה, ולא בפסק דין לאחר דיון, ובשים לב לשיקולים שהותוו בפסק הדין **בעניין רייכט**, ובכלל זה מנגנון הפיצוי שהוסכם בהסדר הפשרה, לצד השלב המקדמי של ההליך תוך התחשבות בתשומות שהושקעו על ידי המבקש ובא כוחו לצורך נקיטה בהליך והמו"מ לגיבוש הסדר הפשרה (שנטען שהיה ממושך ואינטיסיבי) והפיקוח הנדרש על ביצוע ההסדר- אני סבורה כי את שיעור אחוזי הגמול ושכר הטרחה יש להעמיד על 23% (ראו למשל עניין ת"צ (מחוזי-מרכז) 23008-08-20 **יעקב אבנצ'יק נ' זאפ גרופ בע"מ** (נבו, 29.9.2025)).

18. אשר לשווי הכספי של הפיצוי לצורך חישוב הגמול ושכר הטרחה, כאשר מיישמים את שיטת האחוזים ביחס לסעד הניתן לכימות כספי, על פי הפסיקה, הכימות ייעשה על פי תחשיב כלכלי המביא בחשבון הן את אחוז המימוש בפועל של הסעד, הן את העלות הכלכלית של מתן הסעד מבחינת הנתבע והן את התועלת הכלכלית המופקת מהסעד על ידי מקבל ההטבה. הנוהג המקובל כיום הוא לחשב את הגמול ושכר הטרחה באחוזים לפי שיטת נטו - מתוך ערכו הכלכלי של הסעד הניתן לטובת הקבוצה או הציבור (ראו ; רע"א 2957/17 **סופר גז נ' שוורצמן** פסקה 50 (נבו, 17.3.2024) (להלן: "**שוורצמן**")).

19. במקרה זה הפיצוי בגין העבר בגובה סכום הפשרה בסך של 470,000 ₪, לא ניתן כפיצוי ישיר לחברי הקבוצה. אלא באמצעות מתן "הנחה עיוורת" בשיעור של 10% מכל רכישה שתבוצע אצל המשיבה עד לסך של 158,000 ₪, מתן מוצר חינם ללקוח בכל רכישה עד לשווי מוצרים בסך כולל של 156,000 ₪, מתן תרומות מזון לעמותה עד לסך של 156,000 ₪ וככל שתוך 14 חודשים מהמועד הקובע לא יושלם מתן הפיצוי באופן זה- תועבר היתרה לקרן.

20. לגבי פיצוי הניתן אוטומטית באמצעות "הנחה עיוורת", מקובלת עלי גישת בית המשפט בעניין ת"צ (מחוזי-מרכז) 2953-01-22 **ירון קטן נ' כלמוביל בע"מ,** פסקה 88 (נבו, 17.10.2025) לפיה "**כאשר ניתנת הנחה עיוורת או פיצוי ללא תנאי לכלל הלקוחות (השלבים השני והשלישי), הרי שאין משמעותו של ההסדר, הסדר קופונים וסבורני כי דינם של ההנחה והפיצוי כדין פיצוי כספי**". אותו רציונל, לטעמי, מתקיים גם ביחס למתן מוצר חינם ללקוח בכל רכישה שנקבע בהסדר. בשניהם, הלקוח אינו נדרש לתשלום נוסף בגין ההטבה.

בנוגע למתן תרומת מזון לעמותה (בסך של 156,000 ₪) בעניין רע"א 1394/24 **אופטיקה הלפרין בע"מ נ' כוכב זיס** (נבו, 24.4.2025) (להלן: "**עניין אופטיקה הלפרין**") נקבע שמדובר בהסדר נחות אליו נלווים חסרונות לא מבוטלים ואשר את סכומו יש להעריך בהיקף נמוך יותר מערכו.

בהסדרים כאלה קיים לרוב פער בין שוויה הנחזה של ההטבה (תועלתה למקבל) ובין עלותה לנתבעת וקשה לוודא כי מדובר בהטבה אמיתית שניתנה בעקבות הסדר הפשרה, ולא בתרומה שהנתבעת הייתה מעוניינת לבצע ממילא. באותו עניין נקבע מקדם של 75% לערך הנחזה של רכיב התרומות (פסקה 33). מקדם זה, מקובל עלי גם בענייננו. לעניין העברת כספים לקרן, **בעניין הלפרין** נקבע שככל שהתשלום לקרן הוא תשלום כספי וידוע מראש, יש להתחשב במלוא הסכום המועבר לצורך הגדרת בסיס החישוב.

21. מכאן חישוב הגמול ושכר הטרחה הראוי במקרה זה יחושב בשיעור של 23% ממלוא (100%) רכיב ההנחה העיוורת (158,000 ₪) ומתן מוצר חינם (156,000 ₪) ולפי מקדם של 75% מסכום התרומה לעמותה (156,000 ₪) - כך שהסכום הכולל בגין גמול ושכר טרחה יעמוד על סך של 99,130 ₪. פסקי הדין אליהם מפנים הצדדים בתשובה להערות הגורמים המקצועיים, רלוונטיים לנסיבותיהם ואין בהם לשנות א מסקנתי.

22. ההפרש בין הגמול ושכר הטרחה שקבעתי לבין הסכום עליו המליצו הצדדים בסך של 18,390 ₪ יועבר על ידי המשיבה לקרן בתום תקופת מימוש ההסדר, קרי בתום 14 חודשים מהמועד הקובע (ראו ; עניין **אופטיקה הלפרין; עניין שוורצמן**).

23. את טענת הצדדים שיש להתחשב ברכיב ההסדרה העתידית שנקבע בהסדר הפשרה בעת קביעת בסיס החישוב של הגמול ושכר הטרחה ולהעמידו על 175% מגובה הסעד הכספי, אין בידי לקבל. בעניין **אופטיקה הלפרין** דחה בית המשפט העליון את הטענה וקוע כי ככלל אין להתחשב בהסדרה עתידית בעת קביעת בסיס החישוב של הגמול ושכר הטרחה, אלא במקרים חריגים ונדירים כאשר ההסדרה העתידית ניתנת לכימות על בסיס קריטריונים ברורים המשקפים את הערך הכספי של הסעד שהועבר בפועל ובעקבות התובענה הייצוגית (פסקאות 31-29). המקרה שלפנינו, כמו בעניין אופטיקה הלפרין, אינו אחד מהם. ממילא ההסדרה העתידית שיש להניח שהיא כרוכה בעלויות, לא כומתה.

נסיבות פסק דין בעניין ת"צ 42526-03-12 **אינטרדייט נ' פלאפון תקשורת בע"מ** אליו מפנים הצדדים, שונות מענייננו.

24. אשר לחלוקה בין הגמול לשכר הטרחה, ככלל יש לכבד את החלוקה את החלוקה בין הגמול ושכר הטרחה המומלצים (ראו ; עניין **אופטיקה הלפרין**). לא מצאתי לסטות מהכלל. בענייננו החלוקה המומלצת היא 20%:80% - כך שהגמול למבקש יעמוד על סך של 19,826 ₪ (בתוספת מע"מ ככל שיידרש) ושכר הטרחה לבא כוח המבקש על סך של 79,304 ₪ בתוספת מע"מ.

25. בהתאם להסדר הפשרה, 50% מסכום הגמול ושכר הטרחה ישולמו על ידי המשיבה במועד הקובע, קרי תוך 30 יום ממועד פסק הדין ו-50% ישולמו תוך 14 חודשים ממועד פסק הדין,

כפוף להגשת הדו"ח המסכם לבית המשפט לאחר אישורו על ידי בא כוח המבקש. באופן זה המבקש ובא כוחו ישמשו כגורם מפקח על עמידתה של המשיבה בהוראות ההסדר ותנאיו.

26. **אגרת בית המשפט**: ביחס למחצית הראשונה של אגרת בית המשפט, הצדדים הסכימו כי הנתבעת תשפה את התובע המייצג בגין החלק הראשון של האגרה ששולם בסך של 3,484 ₪ וסכום זה ישולם על ידי המשיבה למבקש תוך 30 יום.

27. אשר לבקשה לפטור מתשלום חלקה השני של האגרה, לאחר שנתתי דעתי להוראות תקנות 7א לתקנות בתי המשפט (אגרות), תשס"ז-2007 לעמדת הצדדים, לעמדת גורמים המקצועיים ולמחלוקת בעניין בפסיקה, נחה דעתי כי החיסכון בזמן השיפוטי ובמשאבים ציבוריים שהושג בגיבוש הסדר הפשרה בשלב מוקדם זה של ההליך, לצד התועלת הציבורית בעידוד צדדים להגיע להסכמות תוך חיסכון במשאב הציבורי של הזמן השיפוטי מקיימים את אותם הטעמים המיוחדים המצדיקים לפטור מתשלום המחצית השנייה של אגרת המשפט. (לגישה דומה ראו למשל; ת"צ 46164-05-20 **דלל נ' החברה הכלכלית של לשכת עורכי הדין** (נבו, 8.11.2021); ת"צ (מחוזי-ת"א) **מאור בשן נ' הוט מובייל בע"מ** (נבו, 9.2.2022); ת"צ (מרכז) 33625-05-22 **קרוננברג נ' החברה המרכזית לייצור משקאות קלים בע"מ** (נבו, 21.6.2023))

<u>לסיכום:</u>

28. מכל האמור אני מאשרת את הסדר הפשרה, כפוף למחיקת הדרישה בסעיף 4.5 להסדר הפשרה שהמשיבה תציב בבית העסק שלה שלט לצורך פרסום 'ההנחה העיוורת' הניתנת על פי הסדר הפשרה.

29. למען הסר ספק, הסדר הפשרה מקים כלפי חברי הקבוצה מעשה בית דין וויתור לגבי הטענה לגביית תשלום בגין משקל האריזות בלבד.

30. בתוך 14 חודשים ממועד פסק הדין, תגיש המשיבה דו"ח מסכם בדבר מימוש הסדר הפשרה. לדו"ח יצורף תצהיר מנהל המשיבה הנתמך במסמך כספי מאומת על ידי רו"ח וכן אישור ב"כ המבקש על ביצועו.

31. המשיבה תעביר לקרן את סכום ההפרש שנותר כתוצאה מהפחתת הגמול ושכר הטרחה כאמור בסעיף 31 לפסק הדין בתוך 30 יום מהמועד הקובע, ועד ליום 1.8.26 תציג אסמכתא לכך.

32. המשיבה תשפה את המבקש בגין המחצית הראשונה של האגרה ששולמה בסך של 3,438 ₪ תוך 30 יום מהמועד הקובע.

33. המשיבה תשלם למבקש ולבא כוחו גמול ושכר טרחת עו"ד בשיעורים ובמועדים שפורטו בסעיפים 30 ו-31 לפסק הדין.

34. פוטרת מתשלום המחצית השנייה של האגרה.

35. הצדדים יפרסמו מודעה שנייה לפי סעיף 25(א)(4) לחוק תובענות ייצוגיות. הפרסום ייעשה על ידי המשיבה ועל חשבונה בשני עיתונים יומיים, באופן שהוריתי לגבי פרסום ההודעה הראשונה. נוסח ההודעה השנייה יוגש על ידי הצדדים לאישור עד ליום 10.6.26.

36. העתק מהמודעה שתאושר, בצירוף הבקשה לאישור הסדר הפשרה והסדר הפשרה יישלחו על ידי הצדדים ליועץ המשפטי לממשלה ולמנהל בתי המשפט

37. המזכירות גם היא תמציא את פסק הדין לצדדים, ליועצת המשפטית לממשלה (באמצעות פרקליטות אזרחית (ת"א)) ולמנהל בית המשפט לשם רישומו בפנקס התובענות הייצוגיות וכן המזכירות תסגור את התיק.

התיק יובא בפניי בביום 10.6.2026 לבדיקת נוסח המודעה; ביום 1.8.2026 לבחינת ההעברה לקרן כאמור בסעיף 40 לעיל וביום 3.9.2026 לבחינת הדו"ח המסכם.

ניתנה היום, ב"ג סיוון תשפ"ו, ב29 מאי 2026, בהעדר הצדדים.

אפרת בוסני, שופטת, סגנית הנשיאה